

je pet torpednih čolnov ene naših flotilj pri Horns-Riff-Feiernhiff ob Jütakem zapadnem obrežju neko angleško moderno malo križarko in 8 razruševalcev torpednih čolnov. Potopili smo angleško križarko in enega razruševalcev s torpednimi streli. Naše bojne moči niso imele nobenih izgub.

Namestnik šefa admiralnega štaba:
pl. Behnke.

Francози, Angleži in Belgijci izgubili doslej čez 5 1/2 milijonov mož.

Švicarski list „Suisse“ prinaša iz Pariza uradno poročilo, glasom katerega so Angleži, Francozi in Belgijci (brez Rusov in Italijanov) imeli v vojni doslej 1.930.000 mrtvih, 2.599.000 ranjenih in 1.035.000 vjetih. Po tem poročilu znašajo torej skupne izgube teh sovražnikov 5.564.000 mož. Ako se k temu še prišteje ogromne izgube Rusov in Italijanov, potem se razume šele grozovitost te svetovne vojne.

Od Albancev.

K. B. Lugano, 16. avgusta. „Giornale d'Italia“ izve iz Skutarija: Srbi so imeli pri svojem napredovanju v severni Albaniji več neugodnih bojev v pokrajini Miriditov z Albanci iz Selite, Fradi in Ocani. Zdaj zasledujejo Miriditi premagane Srbe v smeri proti Alessio. Srbi še niso došli v Alessio, ki tudi ni zasedeno od Črnogorcev, kateri imajo le nekaj straž na mostu čez Drino. Proti Črnogorcem so se vzdignili uspešno tudi plemena iz Scile in Scieosci ter vasi Slak in Nazerek. Na stotine Črnogorcev je bilo iz boja postavljenih in en bataljon vjetih. Iz Cetinja poslalo se je parlamentarje k ustašem.

Koliko časa bo trajala vojna?

K. B. Berlin, 16. avgusta. „Lokalanzeiger“ objavlja pogovor ameriškega poročevalca Amersona z generaloberstom pl. Moltke, ki je na vprašanje, koliko časa bo vojna še trajala, odgovoril: To je od tega odvisno, koliko časa bodo Amerikanci še preskrbovali naše sovražnike z orožjem, strelivom in vojnimi zalozami. Brez teh bi naše armade vojno na eni fronti že dokončale. Kakor stoji stvar v tem hipu, služi nadaljni dovoz streliva za naše sovražnike edino zato, da vojno podaljša.

Položaj naših sovražnikov.

K. B. London, 14. avgusta. Angleški list „Morningpost“ piše v uvodnem članku: Nekateri ljudje se obupno trudijo, da bi občinstvu ednostavno resnico o vojaškem položaju skrili. Vsak dan je videti časniške lepake o ogromnih nemških izgubah ali pa z naznanilom, da je bil Hindenburg obdit itd. Ednostavna resnica pa je, da se Rusi že mesece sem v umikanju bijejo, da so bili pregnani iz vseh predajšnjih postojank in da so prepustili sovražniku več velikih mest ter važni železniški zistem. Zdaj padejo nazaj v pripravljeno postojanko, ki je z jako nevarnim gibanjem ogrožena in ni pričakovati kakega ruskega napredovanja v doglednem času. Naš dobri zaveznik je grozovito trpel. Anglija bi se zamogla, ako bi bila sama, zanašati na počasni pritisk svoje mornarice. Ali drugi činitelji so tu: Francoska trpi grozovito, Belgija je vržena v prah, Rusija je težko poražena, Srbija se obupano brani in pričakuje novi napad. Pod temi pogoji mora Anglija vso svojo moč za vojno dati. . . (Pa ji tudi ne bode pomagalo. Op. ured.)

Stroški svetovne vojne.

Dr. Kreuzkam piše v „Leipziger Neueste Nachrichten“:

Tedaj, ko je še nezvesta Italija posegla v svetovno vojno, se more gotovo smatrati, da bodo stroški svetovne vojne stroške vseh večjih vojsk od leta 1870/71 skupaj, t. j. mnogo več kakor 50 milijard ne samo dosegali ampak bistveno

presejali. Stroški nemško-francoske vojne, ki je trajala od 17. julija 1870 do 18. marca 1871 so znašali za Nemčijo samo 2.2 milijarda mark, od katerih je 1.75 milijard mark bilo samih vojnih stroškov, ostanek pa je odpadel na odškodnine za izgube na zasebni lastnini, ter za pokojnine invalidov, vdov in sirot itd. Takozvani stroški retabliranja, to so izdatki izdani za zopetno obnovo in zopetno opravo gradiva vojske in brodovja ter železnic, niso v navedenih številkah zapopadeni. Cenitve od Francozov imenujejo všteti neposredne vojne stroške, 4 milijarde mark kod znesek, ki ga je porabila Nemčija za vojno s Francijo.

Celotni izdatki Francije so bistveno višji, oni znašajo po preračunih nekdanjega finančnega ministra Magne 7.43 milijard mark z vojnim odškodovanjem vred, ki ga je plačala Nemčija in v zvezi s temi plačanimi obrestmi, toda brez contributions municipales, plačanih od komun in zlasti od mesta Pariza ter stroškov retabliranja. Naslednik Magna minister Mathien Bodet je prišel z ozirom na žrtvam vojne plačane anuitete (letnine) in občinam plačane svote za škodo dežela na znesek 7.95 milijard mark. Poznejša uradna objava je cenila vse stroške z vsemi prednimi vojnimi izdatki vred na 10 milijard mark.

Neposredni vojni stroški turško-ruske vojne od 1877 in špansko-amerikanske vojne so znašali približno za vsako po 5.2 milijard mark. Stroški za bursko vojno so znašali po angleških cenitvah med 5 in 5.4 milijard mark, na katerih je bila Anglija sama vdeležena po podatkih Lloyd George s 4.2 milijard mark. Bistveno višji so bili stroški za rusko-japonsko vojno 1904/09; znašali so za Rusijo samo po uradnih preračunih nad 4.6 milijard mark, medtem ko so znašali stroški Japonske 4.14 milijard mark, to znaša torej skupaj 8.74 milijard mark. Po objavah italijanske vlade so znašali vojni stroški Italije v italijansko turški vojni od leta 1911 v dosedanjih proračunih do konca 1913 eno milijardo mark brez porabe za civilno uporabo nove kolonije. Vsi izdatki 2 1/2 milijard mark. Cenitve neposrednih stroškov obeh balkanskih vojn so zelo različne: Francoski narodni ekonom Yves Guyot je dobil svoto štirih milijard mark, dve angleški cenitvi sta prišli na približno svoto 5 milijard mark. Ako vzamemo angleške številke, ki so bile od merodajne francoske strani spoznane za primerne, kot podlago, tedaj nastanejo za posamezne balkanske države sledeči zneski: Bulgarija 1800 milijonov mark, Turčija 1600 milijonov mark, Srbija 1000 milijonov mark, Grčija 500 milijonov mark, Črna Gora 16 milijonov mark.

Vse te številke seveda izginejo pred porabo sedanje vojne. Natančnejše podatke o vojnih stroških je dala dosedaj angleška vlada; pri nekem govoru v poslanski zbornici je označil angleški premierminister Asquith dne 1. marca 1915 vojne stroške za finančno leto 1914/15, ki se zaključijo koncem marca na 7 1/2 milijard mark. Pri tem je pripomnil, da v tem znesku niso zapopadeni izdatki, ki so se porabili pred začetkom vojne za mornarico in za vojsko na suhem na podlagi redno dovoljenih kreditov. Dne 6. maja je navedel Lloyd George vse vojne stroške, ako bi vojna trajala do aprila 1916, na 22.6 milijard mark.

Na Francoskem, kjer so znašali vojaški izdatki v letih 1872—1912 brez kolonijalnih vojn svoto 40 milijard, so znašali vojni stroški do približno srede decembra 1914 po podatkih, ki so se napravili v francoski budgetkomisiji (komisiji za proračune) 5 milijard mark, izmed katerih pride največji del seveda na vojsko na suhem. Za prvih šest mesecev tekočega leta so se zahtevali krediti za vojne namene v znesku 5.1 milijard mark — seveda z navadnimi vojaškimi izdatki vred, ki bi se tudi morali napraviti brez vojne. O finančnih razmerah Francije v obče je izvajal finančni minister Ribot v nekem govoru v marcu, da so znašali mesečni primanjkljaji prvih pet mesecev 0.88 in pozneje 1.2 milijard mark, tako je najbrž narasel cel znesek primanjkljaja od 1. avgusta 1914 do 15. maja 1915 približno na 8.6 milijard mark.

Rusija je po podatkih finančnega ministra valed nekega poročila v nekem časopisu v angleških finančnih porablila do konca oktobra

lanskega leta 3.5 milijard mark za vojne namene. Ferdinand F za prvih šest mesecev so bili cenjeni pokravo, ki je stroški vojne 8.5 milijard mark. Nemški in v teži stroški se cenijo najbolj v govoru tajnika 462 kron po nega zaklada dr. Helfferich, ki je rekel o 300 kron, d „Ako se vojna do pozne jeseni ne neha, je čakovati nad 20 milijard še nadaljnih dodatnih kreditov“. Stroške Avstrijsko-Ogerske je račun primerno nižje.

Zelo občutno breme predstavljajo vsega sena. nevrtralne straže za proračune na vojni vežah) nemških držav, ker teh stroškov velesile nešt. 9 objavlj. povrnile. Tako znašajo baje izdatki kraljevskih oz. Švedskega vsaki teden poprečno eden denaravno več milijona mark; stroške Holandije je do 1. kar tudi ni 1915 finančni minister cenil na približno čete 230 milijonov mark. Švicarski zvezni svet mestu in ke izrazil o visokosti stroškov, ki so narasli bile dose deželi iz mobilizacije, v dveh poročilih morala pri 18. februarja in 19. marca t. l. in sicer Ker se mor da je bilo na čistih stroških mobilizacijski enosti gos 31. decembra 1914 plačanih 90 milijonov nem stanju črez te pa različni zneski (n. pr. za najemnogo prev in škode v deželi) še niso bili poravnani mirovnih ča stroškom, ki so narasli do konca 1914 kdodačem o dejo stroški za sklíc čet z 12 milijonov bilo s časom na mesec. Iz tega sledi, da gre pri sedanjega vzroka tovni vojni za velikanske svote, s katerih devali napr krijtem še bo dolgo let imela opraviti umogoče por državnikov.

Bolni napljinčih Sanaforij Aflenzenofacker (830) - Strajarsko. Prosečih

Izpred sodišča.

Na zakon s svojim možem je „pozabila“

Maribor, 16. avgusta. 40letna, v rojena Marija Lešnik bila je od 5. maja z Markom Bevcecem omožena. Šla je od proč in se dne 22. novembra 1914 v S. Pulskavi z Bartolomejom Lešnikom po Lešniku je seveda zatajila, da je že por. Pri sodnji je dejala, da jo je njen pri tako pretepal, da je vsa zmešana in je tega na svoj zakon „pozabila“. . . Sodni ni verovala na to čudno pozabljenost in sodila žensko na 3 mesece težke .

Ogoljušana država.

Ljubljana, 13. avgusta. Pred ljuško deželno sodnijo bili so neki mesar in govi pomagači občutno kaznovani, ker so njavsko poveljništvo v Polji selseitiger tisoč kron osleparili. Mesar Julij Klemenc dobil je namreč od trdnjavskega povelj dne 29. dobavo mesa. Podal je poveljništvo ugodni holdovi g nudbo: za 1 kg žive teže 1 K; moral 1 K 12 h, 1 K 36 h, 1 K 40 h plačeval. in kr. bi v kljub temu dosegel dobiček, je Klemencranjsko eni pošiljati 926 kil, pri drugi 448 kilna raznih kil itd. na teži več zaračunal, nego je tedarila. V postal. To se mu je tudi izplačalo. Z vsem razglasilo, gočimi sredstvi je Klemenc napačne list vjetnil vage dobil in poveljništvo predložil. Pomdaritev is mu je pri temu neka Justina Sardooc. Sda svojen obsodila je vse štiri obtožence in sicer: streže, a Klemenca na 6 mesecev, Justino Saffronti na 5 mesecev, Miho Adamiča na 6 prepovedi in Antona Sporer na 2 meseca ječe. Zaporomtelj predložil je spričevalo nekega „strokovni bi se ta Elijo Predoviča. Ali sodnja je odklonovine. spričevalo, ker je ta Predovič sam v pre Razp zaradi navijanja cen . . . opazuje, kmetijstvo kupujejo največkrat pujejo šp. Po vojni meri godi ljudi, ali rabni. Z cesarska nose pose da se bo zemljišča sebna ko

Kupec kaznovan zaradi navijanja cen

Temesvar, 13. avgusta. Takaj dogodil prvi slučaj, da je bil zaradi cen ne prodajalec, marveč kupec kaznovan govec Simon Reti bil je od policije nazvan ker je za eno gos, ki bi jo lahko dobil kron, prostovoljno 15 kron ponudil, da bi drugi gosi ne kupil. Obsojen je bil na zapora in 100 kron denarne globe.

500 kron pri eni kravi zaslužil.

Kirchbach, 12. avgusta. Posena sedež